

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 192 ***

SETMANARI POPULAR ***

INCA, 22 DE JUNY DE 1912 ***

«AL MARGEN DE UN DISCURSO»

Baix d'aqueix titol acaba de publicar el M. I. Sr. D. Salvador Bové, Canonge de la Seu de Urgel, un important opuscle defensat s'ortodoxia d'el B. Ramón Lull.

Ha donat motiu an aquexa publicació un discurs qu'es feu en el Congrès Internacional d'Apologètica, tengut a Vich, ab motiu d'el Centenari d'en Balmes.

S'autor d'aqueix discurs digué, entr'altres coses, qu'el B. Ramón, si no va ser *il·luminat*, sufrí al menos en la seua Apologètica l'influencia de la *teoria de l'il·luminació*. Que per la *rahó natural* volia *demostrar* i d'una manera *infallible* els misteris de sa Relligió catòlica. Diguent qu'e-hu havia tret d'el *Pròlec* de s'obra d'el B. Ramón «*De homine et de natura ejus*».

El Sr. Bové demostra qu'el llibre que cita no se troba en cap d'els tres catalegs més complets que tenim de ses obres d'el B. Ramón: com son, els d'el Dr. Arias de Loyola, d'en Salzinger i d'el P. Pascual.

Es lloc que cita s'autor d'aqueix discurs, se troba literalment en el «*Prologus in Theologiam Naturalem*» d'*En Ramón sibiude* qui morí a últims d'el sigle XV. Aquest *Pròlec*, no la seua obra, fonc posat en el catàleg d'els llibres prohibits p'el concili Tridentí.

Va estar tan lluny de sofrir en la seua Apologètica s'influencia de sa *teoria d'els il·luminats*, heresia condemnada per l'Isglesia, que basta establir una sencilla comparació entre lo qu'ensenyen aquest heretges i lo qu'ensenya el B. Ramón, com fa'l Sr. Bové, per veure que no's pot dir, en no ser ab una innocència completa de lo qu'Ell escrigué, que sufrís en tot ni en part s'influencia d'els il·luminats. Ell repeteix, una i altra vegada, que dins les seues Obres poren *trobars'hi errors* i per axò les subjecta en tot y i per tot an el *judi-*

ci de l'Isglesia. ¿E-hu feren axí'ls il·luminats?

El B. Ramón may per may va intentar *demostrar*, en so sentit propi de sa peraula, els misteris de sa nostra Relligió. Tot al contrari, diu ab tota claredat que sa *rahó natural* es impotent per demostrar tals veritats sense sa *llum* de sa Revelació. Lo que fa es, suposat es fet de sa Revelació, donar raons perqu'els qui no creuen en sa Revelació, no puguin demostrar qu'els misteris de sa nostra Relligió repugnin a sa *raó natural*. Seguint axi el procediment qu'havian adoptat S. Agustí, S. Tomás i que seguexen casi tots els espologetes moderns.

Per provar totes aquestes parts adueix el Sr. Bové troços d'els escrits d'el B. Ramón qui per si mateixos condannen ses falses idees que tenen d'Ell els seus contraris perque no'l coneixen, com es de suposar, haurá sutzeit en aquest cas

Amb aquest imperfect resum de s'obra d'el Sr. Bové, ja's pot veure lo oportú i lo apte qu'es aquest opuscle per llevar tots els *projudicis* qu'e-hi puga haver contra ses doctrines lulianes.

Es d'esperar que serán molts els qui voldrán aprofitarse d'aquest treball meritíssim i més quant e-hu ha sabut presentar ab una precisió i concisió tal qu'en xixante dues págines ha sintetisada sa materia d'un tom voluminós.

LL. M.

BENILDA

Inocència y penitència.

Dins los camps d'Aragó
regna de nostra Espanya

an'ic càstell s'axeca
ab torres y murades.

Rica dona governa
dins éll com sobirana;

de més o tant garrida
ningú n'ha vista d'altre.

Els homos que la veuen,
qu'aprop d'alla sols passen

se senten cor ferits
d'amor que los abraça.
Mes, sí es bella la jove
n'es més modesta y casta.
Dins son castell soliu
del mon viu retirada

Un dematí de Maix
alegre s'aturava
a la font del castell
per beure un glopét d'aigua
en Ferrán, lo bell fill
del compte de Torralta
y, aixís que veu la jove
d'amor sent abrasarse
per la Benilda bella
l'encantadora dama.
Los dos s'han escomesos
miranse un y l'altre
fortment sos cors beteguen
d'amor en pura flama.

—Doncella, l'hi diu éll
rendit baix de tes plantes,
per tu n'es mon amor...
¿vols tu també estimarme?
¡Donem ton cor Benilda!
¡No vulles ser ingrata!
La jove qu'el sentirlo
l'estima, pero calla,
confusa y tremolosa
modesta los ulls baixa.
Tant sols l'hora darrera
que van a separarse
murmura carinyosa
¡Som teua y vull amarte!

Parteix lo bon Ferrán
amor son cor vessantne.
Sobre'l cavall llauger,
atravessant vilatges,
arriba en el castell
qu'ab pompa hi viu sa mare,
que n'es prou orgullosa
la noble castellana
¡Ay mare! ¡Mare mia!
¿Que tents ma fill de l'anima?
Jo estim una doncella,
no puc d'ella apartarme
desitjant qu'ella sia
la meua esposa amada.
La mare aquella nova
del seu fill no esperava
y, verinosa enveja
dins lo seu cor amaga
diguent ¿qu'hi n'es l'esposa
qu'aquí voleu portarla?
Es la Benilda bella...

¡Fill meu! cerquen un altre!
 qu'aquesta que tu vols
 no vull qu'entr a ma casa!
 ¡Que deys ¡oh mare mia!
 ¡Si ses virtuts l'hi basten
 per ferla digna esposa
 del compte de Torralta...!
 La dama cruix son cor
 d'enveja que la mata.
 Del fill y de Benilda
 ella promet venjarse.

El temps corria alegre
 pe'ls joves que s'anaven...
 Per ells no hi ha amargures,
 sols pensen un en l'altre.
 A voltes en Ferran
 puntetja la seua harpa
 que n'es harmoniosa
 com del millor trovayre.
 Son cant es cant d'amor
 per la doncella blanca
 de'ls ulls com dos estels,
 la del coset de fada.
 La mare prou ofesa
 l'escolta dins sa cambra
 la son fuig de'ls seus ulls
 diguent ¡Benilda mala!
 ¡tu esposa del meu fill!..
 retjir a dins ma casa!
 ¡Com jo, tu ser complesa!..
 D'anuitx mon cor s'abrassa!..

MARCELINA MORAGUES.

(Seguirá.)

Degut a la amabilitat de D.ª Marcelina Moragues, avuy comensám a publicar aquesta preciosa llegenda que compongué la distingida Poetesa fa una vintena d'anys, y que essent encare enédita agraim a l'autora l'honra d'insertarla a les columnes de CA-NOSTRA.

EL P. VICENT

La muerte ha separado del mundo de los vivos a una de las figuras más salientes del Catolicismo social español.

Nació el P. Vicent en Castellon de la Plana el 2 de Octubre de 1837.

Con notable provecho cursó la carrera de Leyes, obteniendo el título de Licenciado en Derecho.

Ya doctor, hizo práctica forense en el despacho del insigne pensador Aparisi Guijarro.

Su fervor religioso le hizo abandonar más tarde la vida del siglo para hallar ambiente propicio en la soledad del claustro.

El día 20 de Octubre de 1861 y cuando el esclarecido apóstol social había cumplido 24 años, ingresó en la Compañía de Jesús, terminando su noviciado en el Puerto de Santa María.

Pasado algún tiempo, su vocación por las ciencias naturales impulsó á estudiar con no menos provecho la carrera de Ciencias, hallando en la Biología ancho campo á sus estudios.

La Compañía de Jesús ofrecióle poderosos medios con los que investigar los secretos de la ciencia, instalando en la ciudad del Turia

un magnífico laboratorio.

Su labor científica fué tan copiosa como fecunda, cristalizando en algunas publicaciones.

El P. Vicent como atento observador no dejó de fijarse en las necesidades del pueblo, y abandonando en parte sus trabajos científicos entregose de lleno á la Acción católico-social.

Bajo este punto de vista fué un incansable sembrador de ideas, un decidido suscitador de iniciativas, un impulsor de ardorosos entusiasmos.

Acomodándose á las necesidades de los tiempos desplegó de tal manera sus energías físicas é intelectuales que ha merecido con justicia el glorioso título de Patriarca del Catolicismo Social de España.

En 1864 fundó el P. Vicent en Manresa la primera institución social, que tenía que ser algo así como el primer mojón de los que marcarían los linderos de nuestro campo social católico.

Una multitud de Círculos para obreros, Patronatos y más tarde Sindicatos obreros y agrarios marcaron el paso del esforzado apóstol social por las diferentes regiones de España.

El P. Vicent reunió una envidiable cualidad que le hacía altamente simpático y sumamente querido. Prefería la acción á la palabra, los hechos á las teorías.

Su obra «Socialismo y anarquismo» mereció la aprobación del Papa y la felicitación unánime del Episcopado español.

Sus escritos son páginas de oro en las que ideas y sentimientos se funden al calor de una inagotable caridad.

La muerte le ha sorprendido cuando se disponía á brindar á los católicos un nuevo fruto de su alta mentalidad y actividad social.

Descanse en paz el ilustre religioso que unió á su talento todo el amor una alma notabilísima.

Lloremos la muerte del héroe, del que se adelantó á su siglo, del que supo caldear el corazón de las multitudes con su palabra sencilla y evangélica.

España ha perdido un sabio, los católicos sociales un maestro, los obreros un padre.

L. N.

¡SÍ, PER AIXÓ!...

Reverent Senyor Rector de...

Molt respectable senyor meu: He conseguit de Deu un gran favor y vull mostrarli mon agraiment, entre altres modos, ab alguna obra de caritat. Li enviy, trescentes pesetes pera que les dediqui a remediar necessitats que Vosté conixerá millor que jo.

Queda de V. affmo. S. S. q. l. b. s. m.

Miquela...

—¡Deu li pach la caritat a n'aquesta bona Senyora!—pensava el bon rector contemplant els tres billets de banch, que li feyen somiar ab noves obres de zel... No moltes, tal volta, la cantitat no era molt grossa que diguem.

Pero en fin, aquella Donya Miquela, pie-

dosa viuda, que cada dia ocupada el seu lloch a l'esglesia desde feya molts anys, era el primer pich que l'ajudava ab llimosnes ni tampoch seria el darrer pensava ell.

Y cavilant en l'empley d'aquells doblers se disposava a escriure una carteta d'agraiment.

**

—¡Conferencia ab projeccions!... ¡Conferencia ab projeccions!... La nova corregué de boca en boca per tots els obrers, y el saló del Cercle s'umplí per complet el capvespre d'aquell dia de festa.

El rector está loco de content. Veya agonsar el Cercle—tal volta per falta d'atractiu, tal volta per falta d'amabilitat cristiana en alguns senyors de la Junta—y observava en pena aquell abandono, aquella fredor mortal que s'anava apoderant de l'obra ab tanta d'entusiasmes comensada.

¡Si éll tengués doblers!... Però aquells tres billets qu'havia rebut... Bò era comensar ab ells... Y comprá un modest aparato de projeccions luminoses, y comprá també vistes, moltes vistes... de les conferencies per de prompte, se n'encarregaria éll.

Y en aqueix decapvespre d'ivern, capvespre que molts d'aquells obrers qu'están allà dins l'abrigat y tutejar saló, hagueren tacat ab la bavor de la taverna o del casino, desfilan poch a poch per el fons blanch de la gran sala, envoltés en simpática llum, idealment confortadores, delitoses perspectives del país de l'art, vistes d'Italia, reconstruccions de museus, plaçits paisatjes...

Y van apareguent y passant Nàpols ab llurs carrers inundats de sol y alegría; l'irat Vesubi; Pompeya, la de les runes misterioses y dels jardins trosseljats; Venecia ab llurs canals y gòndoles; Milán ab sa superba *duomo*; la campinya romana, la Ciutat Eterna abrumada per el pes de sa gloria, iluminada ab els destells de lo diví...

Y devant aparicions tant hermoses, la paraula del sacerdot es més interessant, més agradable, senyala nous horitzons a n'aquell grup d'obers que tan bon capvespre estant passant.

Si es estat un bon de capvespre.

**

L'ondemà.

El rector se n-es anat a casa de la benefactora per darli conta de l'èxit.

—¿Y per això?—li diu aquesta un poch seria—per això li vaig enviar aquells doblers?... ¿Per gastarlos en quadros disolvents?...

—¿Com per això?—esclama el sacerdot, sorprés devant aquell mòdo de pensar y de parlar.

—Jò creya—continua Donya Miquela—que vosté empraria ma llimosna ab obres de caritat...

—¿Y que major caritat, senyora, qu'ensenyar al qui no sab, que recrear cristianament a n'els treballadors, que teniriós allunyats del mal?... No sols de pa viu l'homo, y sens descuidar el remey de les necessitats materials, acudiguem també a les de l'ànima, que son més nobles, més insaciabls, més pures... Ab projeccions me propòs, per ara, entretenir y

Cronicó d'Inca

Juny de 1912.

Dia 16.—Son moltíssimes les persones qu'avuy son estades a Palma ab l'objecte d'assistir a la corrida de Toros. Parex qu'han quedades contentes de la festa nacional perquè'ls bous son estats bons y les espases destres y no hi ha hagudes desgracies, tenguent l'Empresa bona entrada de lo que nos alegrám; basta que'ls qui la formen sien d'Inca.

—La festa antoniana celebrada a Sant Francesc ha resultat una festassa solemníssima.

A tots els cinc actes celebrats ha assistit moltíssima concurrència patentissant una vegada més el grós increment que pren a n-aquesta Ciutat la devoció de Sant Antoni de Padua.

La compostura de la capella y nau del temple era una preciosidat.

Oficiá el Molt Rnt. P. Bartomeu Salvá Provincial, y de diaca y subdiaca, respectivament, el P. Josep Gutierrez, de Barcelona, y Mossen Matgí Marqués, servint de prevere el capellá Castrense Mossen Joau Vila.

Cantá les glories del Sant el P. Fornés, en dos hermoíssims sermons.

Després del ofici major a la plaça de Sant Francesc se sortearen reglós a benefici de les persones qu'havien donades llimosnes pel campanar en construcció, sortint aviat els agraciats de les sorts tots menys d'una joia.

A la funció del vespre el Pare Cerdá doná conta del moviment del fondos del Pá dels pobres, resultant que s'es recullit a n-el caxonet durant l'any 250 ptes. quina quantitat s'es repartida entre'ls pobres de la Ciutat.

Se acabá la funció ab un Te-Deum per donar gracies al Altíssim per les gracies dispensades per mediació de Sant Antoni.

Dia 20.—La societat *Centro Conservador de Inca* reunida en Junta general extraordinaria acordá per unanimitat elegir president honorari de la mateixa a nostre Ilustre País lo Escelentíssim D. Antoni Maura, Ex-president del Consey de Ministres.

Entre'ls reunits, qu'eren molts, reyná gran entusiasme ab molin de tant honrosa elecció.

—El dijous es animat presentantse gran plassada de polls que venien de 70 a 90 céntims pesa.

—Els aubarcocs se paguen a 7 ptes. el quintá.

Dia 21.—Se fá crida d'aubarcocs a 10 ptes. el quintá, però sols si pagaren algunes hores.

Dia 22.—S'es uberta una subscripció per recaudar recursos pels soldats ferits y families dels morts a la guerra de Melilla.

A l'hora qu'escrivim encara no hem pogut recullir dates, pero sabem els sigüents que donám per endavant:

El regíment d'Inca hi posa	200 ptes.
El Club Velocipedista.	100
La Constancia.	75
El Centre Conservador.	50

—Els aubarcocs avuy dissapte se paguen a 8 ptes el quintá.—El Cronista.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que relgirem divenres passat a n-el mercat d'aquesta Ciutat:

Bessó	a	108'00	el quintá
Blat	a	17'50 y a	18'00 la cortera
Xexa	a	00'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Idem. forestera	a	9'00	id.
Faves de cuynar	a	00'00	id.
Idem. foresteras.	a	15'00	id.
Monjetes de confit	a	28'00	id.
Siurons	a	25'00	id.
Guixes	a	19'00	id.
Patatas	a	4'00	es quintá.
Moniacos	a	0'00	id.
Garroves	a	6'00	id
Gallines	a	0'85	sa tersa
Ous	a	1'00	sa dotzena

Escapulons

FESTA DE LES ESPIGUES.

Nos son arribat rumors, que desitjariem molt veurer confirmats, segons los quals, el Torn de l'Adoració nocturna de Binjaleni, celebrarà la *festa de les espigues* en l'Oratori de Sta. Magdalena, del pissapte a les 10 de la nit, al diumenge demetinada, o sia el dia de St. Pere.

Per els qui no hajan vist o no sabin ab que consistex aquesta festa, direm tan sols: que a les 10 de la nit s'esposa el Santíssim Sagrament ab tota solemnidat y continua de manifest, fins l'ondemá demetinada. Durant el temps qu'está esposat el Santíssim se prediquen un ó dos sermons, se fan *veles* seguit, seguit, se resa, se canta un ofici y s'acaba ab una processó ab el Santíssim per l'entorn de l'Oratori.

Qui no ha vist festes d'aquesta classe que hi vaji y podrá dir lo que son y lo molt qu'agraden y dexen satisfet.

AYUNTAMIENTO

Sesión del dia 21 de Junio de 1912

Presidida por el Sr. Alcalde D. Antonio Ramis y con asistencia de los concejales Sres. Aguiló, Baile, Amer y Pujol celebró sesión nuestro Ayuntamiento en segunda convocatoria.

Abierta la misma se dió lectura al acta de la anterior que fué aprobada.

Se aprobaron las cuentas de gastos é impresos correspondientes al mes de Mayo.

Se presentó una factura del impresor D. Antonia P'jeras por trabajos de confección de impresos y como á juicio de los asistentes parece excesiva la cantidad á que ascende, 55 pesetas; se acuerda que pase á exámen de la comisión de Hacienda y se satisfaga al interesado la mitad de su importe.

Se acordó también que las obligaciones del Cuartel de Infantería sean amortizadas dentro el plazo máximo de 10 años.

A propuesta del Sr. Alcalde, se acordó construir unas lavaderas en el pozo de Vale-

educar alegre y cristianament a n-els meus obrers.—Ahir anaren a Italia, un altre dia anirán a Lourdes y a París, un altre los duré per la Judea seguint els sagrats passos de Jesucrist, un altra recorrerem les heròiques planes de no-tra historia... ¿Sab V. que sent Donya Miquela? ¿Sab lo que sent?... El no tenir suficientes diners pera comprar un bon cinematograf y poder recrear ab ell, gratuitamente a mos obrers, a mos nins de la doctrina, tantes pobres ánimes que no coneixen un goig que no tengue rastre de pecat... Si, per això, per atendre a tota classe de necessitats voldria esser rich...

—Dexi voste, senyor rector, tot arribarà, tot s'anirà arreglant—l'interromp la dama, que tal volta ja es:à conuinuda.

J. Le Brun.

(Correo de Mallorca de 2 de Junio 1912)

PUBLICACIONES REBUDES

Una Memoria de la Agencia, *Prensa Asociada*, escrita pel seu Director D. Noberto Torcal, y publicada ab expressa aprovació dels Excms. Srs. Arquebisbe de Saragossa y Bisbes de Madrid, Alcalá y de Jaca, que presidexen el Comité Ezecutiu de la segona Asamblea Nacional de la Buena Prensa.

Hem rebut un hermoís foilet que vé esser una simpática crida de la Junta Nacional Espanyola del VI Congrós Mariá internacional que s'ha de fer a Tréveris desde'l 3 al 6 de Agost de 1912.

Du'l programa de les questions que s'hi han de tractar, de les festes que s'han de fer y l'itinerari de l'escursió dels congressistes espanyols que ha de recorre Francia, Suiza, Alemania y Bélgica, presidits pel Excm. Ilm. Sr. Dr. D. Joan Benlloch y Vivó, Bisbe de la Seu d'Urgel, Príncep Soberá dels valls d'Andorra.

També hem rebut dos exemplars de *Al Margen de un discurso* pel M. I. Sr. Dr. D. Salvador Bové, canonge Magistral de la Seu d'Urgel, quin contengut en donám conta en nostre article de fondo.

El tercer quadern del tom VI del Aplec de Rondayes Mallorquines pen Jordi des Recó. Se troba venal a nostra Llibreria.

El Patronat Obrer que dirigex el Rnt. P. Vives de la Companyia de Jesús, a Palma, enguany entloc de publicar una memoria detallada del seus treballs socials que tant d'entusiasme desperta entre'ls catòlics mallorquins, ha editat un *Album* de fotografies de diferents actes y escursions qu'ha realiat duran l'any. Aximetex dú algunes dates estadistiques que podrán servir per escriure l'istoria del Patronat, y demostrar qu'aprofiten les llimosnes qu'els protectors de l'obra donen.

la para que en ellas puedan lavarse las ropas de difuntos.

El Sr. Alcalde dice que el presupuesto para la construcción de archivo municipal asciende á la cantidad de unas 500 pesetas aproximadamente.

Se acordó también la construcción de sepulturas en el Cementerio de esta Ciudad, y se levantó la sesión.—X.

Registre Civil

Segona quinzena de Maig

NAXAMENTS

Día 17.—Joan Buron Senar fiy de Bartomeu y Brídiga.

Día 25.—Miquel Coll Martí fiy de Bartomeu y Antonia.

Día 26.—Antonia Gelabert Truyol fiya de Joan y Antonia.

—Antonia Figarola Rosselló fiy de Gabriel y Antonia.

Día 27.—Francisca Seguí y Seguí fiya de Bartomeu y Maria.

Día 28.—Antonia Marqués y Jaume fiya de Joan y Maria.

MATRIMONIS

Día 18.—Joan Fiol Beltrán ab Isabel Maria Prats y Beltrán.

—Martí Figarola Coll ab Joana Ayna Beltrán Figarola.

Día 21.—Antoni Garcia Quetgles ab Antonina Ayna Beltrán Figarola.

Día 21.—Esteva Ribas y Borrás ab Coloma Roca Riutort.

Día 26.—Bartomeu Beltrán Salvá ab Joana Ayna Mager Morro.

Día 28.—Antoni Llabrés y Ferrer ab Joana Ayna Mut Esteva.

Día 29.—Honorat Puerto Noguera ab Maria Cristina Pastor y Pastor.

Día 30.—Joan Pujades Truyol ab Margalida Ramis Amer.

DEFUNCIONS

Día 21.—Magdalena Gual Maura, 24 anys fadrina.

Día 29.—Andreu Jaume Llompart, 73 anys casat.

Día 31.—Francisca Escales Salom 31 anys, casada.

Refrans, ditxos, adagis o proverbis.

144

A boca copa, no hi entren mosques.

145

Es flocs han de dí ab ses castanyetas.

146

Lo que s'ha d'ampenyorá que se venga.

147

Una flor no fa estiu, ni dues primavera.

148

Any de figues flors, any de plors.

149

Tantes me'n dignen, sols que no'n feren.

150

Ets ases y es muls, en es mercat, no son tots uns.

151

Se pò, en volerla veurer, no's res.

152

En parlá de mí, no ric.

153

Lo que no's fa, es sap.

154

Tots el carrers van a sa casa.

155

No siguen pobres y tontos.

156

May plou a gust de tots.

157

S'ase dú sa paya y s'ase la se menja.

158

A un regal, darli aygo.

159

Cada's qu se'n va ab ses seues, y jo ab ses meues me'n vaig.

IMPRESSOS Y ENQUADERNACIONES

A L'IMPRESA DE CA—NOSTRA TROBAREU

Prontitut, © Netedat © Economia

JUAN SAÉS

Sastre que se dedica á la enseñanza de corte y á la confección de toda clase de prendas de vestir para Caballero á precios muy económicos.

Precio de cortar un traje 2 pesetas.

CALLE DE LA ESTRELLA, N.º 16.—INCA

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiástica.

INTERESANTE PARA LOS Estudiantes de Latin

La "Traducción interinea del Compendio de la Historia Sagrada según el texto de Lamonh, por don Pablo Ferrer, Pbro.", es una obra de gran utilidad para los jóvenes que cursan el Bachiller y la carrera sacerdotal por ser un método práctico para aprender la traducción latina.

Se vende en la librería de Miguel Duran Murta 5, al precio de dos pesetas el ejemplar.

ALMACENES MONTANES

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

PALMA

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería, Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses, Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadillas, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONOMICA.

IMPRESA DE CA NOSTRA

Se confecciona toda clase de modelado de Jutjats municipals y Caxes rurals baix de inteligents direcciones. Talonaris per la loteria nacional, programes y tota classe de treball ab prontitut y economia.

INCA MURTA, 5.

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. Mestres y Obrers que mos demanin sols los contám 2 pessetes.

A n-els qui comprin a nostra librería per 100 pessetes cad'any al contact los regalám la suscripció.

Els suscriptors tenen dret a publicar un anunci 4 vegades l'any.

Carré de la Murta, 5.—INCA.

POSTALS DE VISTES D'INCA A NOSTRA LLIBRERIA NE TROBAREU

A BALQUENA.

Mes de coranta clichés diferents en negre y il·luminades en colors.

¡ES COSA DE VEURE!